

plan, mener man altsaa, at man kunde have sparet ca. 8 Mill. Kr. Men dette er jo ikke mere, end vi skaffede Indtægter for i sidste Samling, og saa vilde vi jo i indeværende Øjeblik have staaet, ganske som vi gøre nu, saaledes at den radikale Regering altsaa skulde have været til at skaffe nye Indtægter af 10—11 Mill. Kr. Naar man overvejer disse Forhold, forekommer det mig at være en ganske mærkelig Udtalelse, det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti har fremsat, at han ikke vilde være med til at paalægge Befolkningen nye Skatter, medmindre der skete en afgørende Vending i vor Militærpolitik, og jeg synes, at det vilde være rigtigt, og man tog saa meget Hensyn til de faktiske Forhold, at man erkendte, at den Afgørelse med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet, der nu er bleven stadfæstet gennem to Valg, rokker man ikke ved at tale om Militæruddigternes Nedsættelse baade tidlig og silde. Det ærede Medlem fra Ringsted kan jo ikke sige mange Ord uden at tale om Militæruddigternes Nedsættelse. Jeg erindrer fra Verdenshistorien, at der i sin Tid var en Mand, som hed Cato. Hver Gang han havde Ordet i det romerske Senat, sluttede han med at sige: „For øvrigt mener jeg, at Karthago bør ødelægges“. (Stemmer: Det blev ogsaa ødelagt til sidst!). Maa jeg dertil sige, at det selvfølgelig aldrig kunde falde mig ind at sammenligne det ærede Medlem fra Ringsted med Cato — for Catos Skyld. Jeg vil derimod hellere sammenligne ham med Konen, som sad i Brønden og sagde: „Klippe, klippe, klippe“ — den Sammenligning passer meget bedre.

Der er en lille Bemærkning, jeg gerne vilde gøre til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik). Han har ganske vist ikke haft Ordet, men jeg ved, han altid er saa glad for mig, og det skal jeg gengælde ham. Jeg har i dette Efteraar været sammen med det ærede Medlem paa et Møde, og der havde jeg den Glæde at høre det ærede Medlem udtale, at den vedtagne Forsvarsordning for Sjællands Vedkommende opfyldte det Formaal, den havde. (Slengerik: Det er ikke rigtigt). Der er mange foruden mig, der have hørt de Udtalelser. De faldt paa et Møde oppe i Terndrup. Man vil af Bladene kunne se, at det ærede Medlem har udtalt sig saaledes, og det tyder i alt Fald paa, at der hos det ærede Medlem fra Middelfart er en gryende Forstaaelse og delvis Erkendelse af, at den vedtagne Forsvarsordning ikke er saa

helt uforsvarlig, som han til sine Tider har udtalt.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) opholdt sig forleden under sit Foredrag i temmelig lang Tid ved Valget i Odense Amts 2den Valgkreds og omtalte forskellige af de Følger, dette Valg havde haft, men det forekommer mig, at han helt glemte at omtale en af de allervæsentligste Følger af dette Valg, nemlig Følgerne for hans eget Parti. Det har jo nemlig ført til, at der indenfor Socialdemokratiet i den sidste Maanedstid har raset en ret stærk Krig. (En Stemme: Naa, den er ikke saa slem!). Der er et æret Medlem, der siger, at den ikke er saa slem; jeg skal imidlertid gennem nogle Udtalelser, som ere komne frem, vise, at Striden alligevel har været ret skarp. Man har fra en vis Side indenfor Socialdemokratiet søgt at praktisere den saakaldte aabne Dørs Politik, og dette Forsøg paa at praktisere den aabne Dørs Politik er blevet skarpt bekæmpet fra en anden Side indenfor Socialdemokratiet, fra den Side, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), det Medlem, som staaar som Chefredaktør for Partiets Hovedorgan, tilhører. Dagen efter Valget var der et Referat i „Fyns Socialdemokrat“ af den Tale, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) havde holdt til sine Partifæller. Han udtalte sig der paa en saadan Maade, at man skønnede, at han var i høj Grad utilfreds med Partiledelsen her inde i København. Han udtalte følgende om Valget: „Vort Stemmetal er denne Gang 46 Stemmer større end i Fjor, men da der er ca. 170 nye Vælgere, hvoraf vi sikkert kunde regne at have faaet over de 100, maa der altsaa have fundet en Forskydning Sted i det gamle Vælgerkorps. Jeg tror at være i Overensstemmelse med Partifællerne her, naar jeg siger, at Grunden hertil sikkert er den mærkelige „Politik“, der i den senere Tid er lavet i København i Forbindelse med Spørvejsstrejken. Vi og vor Kandidat have taget Afstand fra de uheldige Udslag af denne Strid, men det er nu en Gang saaledes, at f. Eks. den Form for Gadedemonstrationer under Anførsel af nogle unge Mennesker, hvori Politiet med stor Glæde lader Kniplerne spille med, ikke alene er aldeles ørkesløs og til Skade for Arbejdernes Sag, men ogsaa støder mange Mennesker bort fra vort Parti og yderligere øger „Socialistforkrækkelsen“, navnlig paa Landet“.